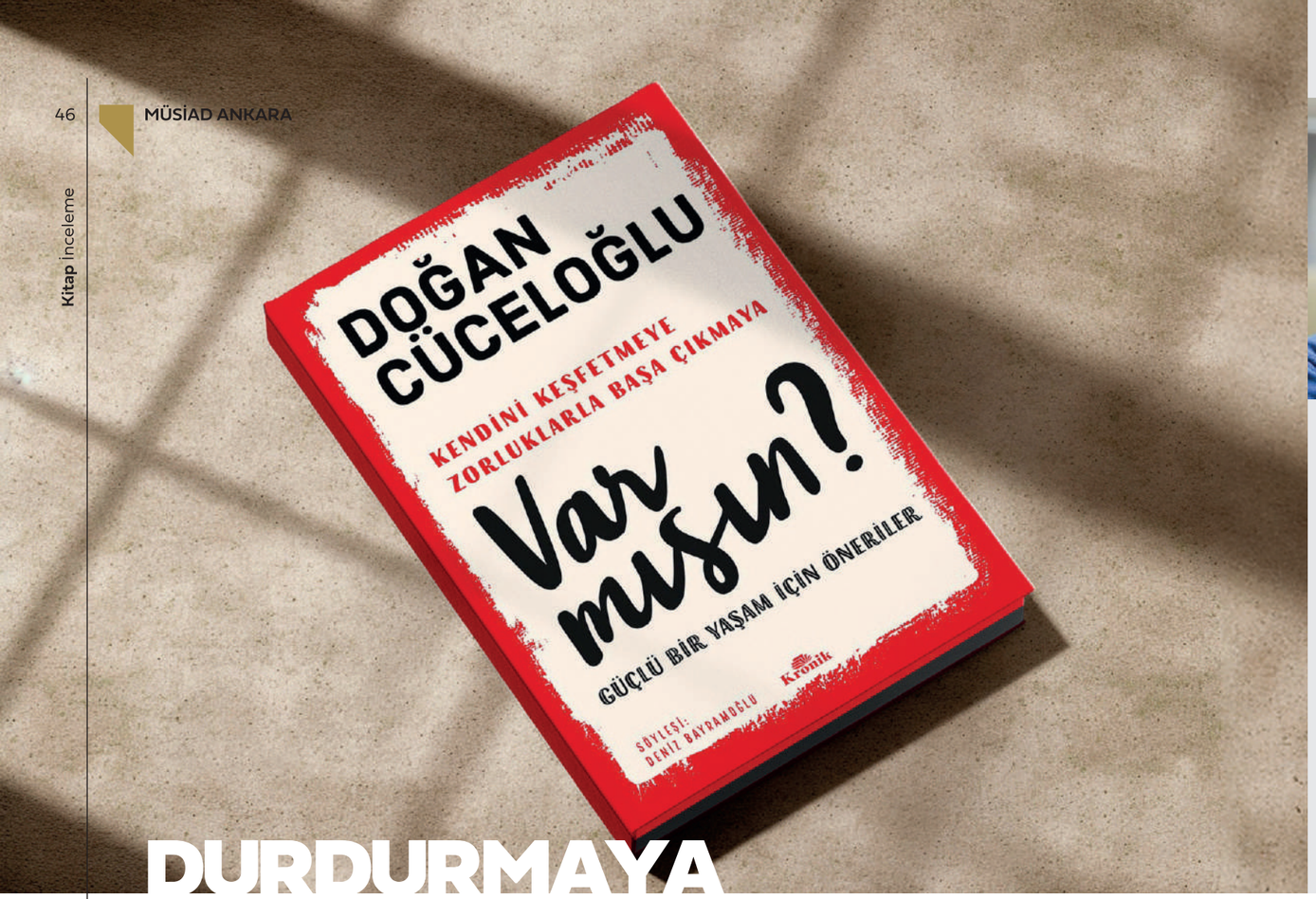

DURDURMAYA "VAR MISIN?"

ELİF TAMER MARADİT

MÜSİAD ANKARA
Yönetim Kurulu Üyesi
Tamer Grup Yönetim
Kurulu Üyesi

Geçtiğimiz dönem MÜSİAD Genel İdare Kurulu Toplantısına katılmak için Karaman'a bir seyahate gittim. Tek başıma yaptığım Karaman seyahati inanılmaz keyifli bir hal aldı. Sabah erken saatte hızlı tren ile ulaştım ve yarım günümü kendime ayırdım. Ardından toplantıya katıldım. Toplantımda bana hediye olarak Doğan Cüceloğlu'nun "Var mısın?" adlı kitabını verdiler. Dönüş yolunda trende başladım kitaba ve inanılmaz etkilendim. Doğan Cüceloğlu'ndan yaşarken yeterli miktarda istifade edemediğimi farkettim. İnanılmaz bir cevher. Kitabın büyük bir kısmını tren yolculuğunda okudum ve Ankara'ya döndükten sonra bazı noktaların özellikle üstünden geçtim. Kitapta beni çok etkileyen kısımlardan bazılarını size aktarmak istiyorum. Doğan Hoca, güçlü bir yaşam için önerilerde bulunuyor. Kendimizi, yaşadığımız toplumu keşfetmemiz için önemli ipuçları paylaşıyor. Doğan Hoca'dan alıntılayarak toplum nasıl dönüşür konusunu ele almak istiyorum. Ayrıca Doğan Cüceloğlu'nu rahmetle anıyorum.

Doğan Hoca, güçlü bir yaşam için önerilerde bulunuyor. Kendimizi, yaşadığımız toplumu keşfetmemiz için önemli ipuçları paylaşıyor. Doğan Hoca'dan alıntılayarak toplum nasıl dönüşür konusunu ele almak istiyorum. Ayrıca Doğan Cüceloğlu'nu rahmetle anıyorum.

Doğan Hoca "Denetim Odaklı Korku Kültürü" ve "Gelişim Odaklı Değerler Kültürü" hususlarından sık sık bahsediyor. Bu iki kavramın diğer adı "Korku Kültürü" ve "Sevgi Kültürü" olarak da basitçe ele alınabilir.

Denetim odaklı korku kültüründe dış denetim mevcuttur. Gelişim Odaklı değerler kültüründe ise iç denetim söz konusudur. Yani bir insan eğer trafik polisi yoksa trafik kurallarına uymuyorsa "denetim odaklı korku kültürü" ile yetişmiştir. Yalnızca etrafında bir memur var ise ve kendisini cezalandıracaksa kurallara uyar. Gelişim odaklı değerler kültüründe ise kişi, etrafta trafik polisi olsa da olmasa da içsel olarak etik ve prensip değerlere uygun davranır ve trafik kurallarına uyar. Toplum olarak bizim etik ve prensip değerlere sahip çocuklar, gençler, bireyler yetiştirip başarılı, huzurlu, güvenli toplumlar oluşturmamız gerekmektedir. Ancak gelişim odaklı değerler kültürü ile her bireyin toplumsal kurallara olağan bir biçimde uymasını ve takipçisi olmasını sağlayabiliriz.

Korku kültüründe bireye saygı, onun sosyal kimliğine saygı duyulması anlamına gelir. Bu kültürde saygıdeğer bir insandan bahsediliyorsa, onun mevki ve makam sahibi, başarılara imza atmış bir kişi olduğu anlaşılır. Örneğin, bu anlayış içerisinde yeni doğmuş bir bebeğin saygınlığı yoktur. Makam ve mevki sahibi kişinin saygınlığı ise çok yüksektir. Bu aslında dünyada korku kültürünün baskın olduğunu gösteriyor. Bu gün ülkeler arasında yaşanan savaşlarda ölen bebekler, ölen siviller onlara saygı duyulmadığını, saygının ekonomik olarak güçlü olan taraflara duyulduğunu gösteriyor. Eğer çekirdek ailemizde, büyük ailemizde, toplumumuzda ve dünyada korku kültürü devam ederse biz arkamızı döndüğümüzde birileri hep yeni doğmuş çocukların canını hiçe sayacaktır. Bir başkası da güçlü olanın yanında olmayı tercih edecektir. Bu gün dünya siyasetinde yaşanan açıkça budur. Ancak bunu yalnızca güçlü ulusal birliklerin ya da güçlü devletlerin çözmesini beklemek anlamsızdır. Bunu çözmek için önce kendimize sonra çocuklarımıza ve sonraki nesillere "Gelişim Odaklı Değerler Kültürü" kavramıyla gerçek bir iç disiplin vermeliyiz. Etik ve prensip değerler evrenseldir. Etik ve prensip değerler ahlaklı bir toplumu oluşturur. Ahlak, yalnızca dinle alakalı değildir. Ahlak bir toplumun adaletli bir biçimde yönetilmesini sağlar.

Mobbing'in, acının, ölümün, savaşın, zulmün, terörün, güçlünün güçlüye eziyetinin ırkı ve dini yoktur. Sevgi ve saygı evrenseldir. Dünyanın her yerinde her bebeğin, her kadının, her erkeğin, tüm hayvanların ve tüm bitkilerin yaşama hakkı vardır ve evrenseldir. Coğrafya kaderdir, doğduğun ev kaderdir ancak zulüm kader değildir. İnancın ne olursa olsun dünyada ilahi ve hukuki bir adalet vardır. İster "karma" de ister "kader" de, adalet ikisinde de tecelli edecektir. Hepimiz bu güne kadar yaptıklarımızdan ve yapacaklarımızdan sorumluyuz. Dünyanın her yerinde tüm canlıların güvenli, sağlıklı bir ortamda, iyi koşullarda, eşit eğitim hakları ile yaşama hakkı vardır ve bu hakları temin etmek tüm bireylerin, toplumların, devletlerin, uluslararası birliklerin sorumluluğudur.

Bu gün bu sorumluluğu yerine getirebilmek için öncelikle kendimizden başlayarak "Gelişim Odaklı Değerler Kültürü" kavramını hayatımızın tam merkezine oturtmalı, ardından çocuklarımıza aşılamalıyız. Eğitimciler çocuklarımızı bu kültürle eğitmeli ve toplumlar, devletler ve uluslararası birlikler adaleti kuralına göre uygulamalıdır. İşte o zaman yeni doğmuş bir bebek ile makam mevki sahibi bir kişi ya da kişiler ve ırklar, uluslar eşit saygınlığa ulaşacak ve bebekler hiçbir coğrafyada ölmeyecektir. Doğan Cüceloğlu'nun dediği gibi "Peki sen var mısın"?

www.musiadankara.org.tr